

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber) og

II. forslag til lov om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter.

(Afgivet af landbrugs- og fiskeriudvalget den 29. november 1972).

Udvalget har i en række møder gennemgået lovforslagene og haft samråd med landbrugsministeren, der tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål. De modtagne svar er optrykt som bilag til betænkningen.

Landbrugsministeren har for hvert af lovforslagene stillet ændringsforslag med hensyn til deres ikrafttrædelsesbestemmelser, således at det klart kommer til at fremgå, fra hvilken dato de pågældende love træder i kraft.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Landbrugsministeren har efter anmodning fra udvalget udarbejdet et udkast til udformningen af bestemmelserne i en dansk ægbekendtgørelse om producenters salg af æg. Dette udkast er indeholdt i et notat, som er optrykt under bilagene til betænkningen, og landbrugsministeren har i notatet tilkendegivet, at det er hans hensigt at affatte bestemmelserne i en kommende dansk ægbekendtgørelse om producenters salg af æg i overensstemmelse med dette udkast.

Et *flertal* (socialdemokratiets og venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med det af landbrugsministeren under nr. 3 stillede æn-

dringsforslag, der alene vedrører ikrafttrædelsestidspunktet.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) stiller de under nr. 1 og 2 anførte ændringsforslag, der går ud på, at den under lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede affattelse af lovens § 1 ændres således, at den i § 1, stk. 7, indeholdte bemyndigelse for ministeren til at fastsætte bestemmelser om omfanget af og betingelserne for ægproducenters salg af æg direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning udgår og erstattes af en ny paragraf, hvorved man i selve lovteksten optager de bestemmelser, der af ministeren er foreslået udstedt i form af en ministeriel bekendtgørelse i henhold til bemyndigelsen i den i lovforslaget foreslåede § 1, stk. 7, jfr. det ovenfor nævnte udkast til en ægbekendtgørelse.

I forhold til de af ministeren i udkastet foreslåede bestemmelser er der dog den ændring, at det ikke stilles som en betingelse for producenteres ret til at sælge æg fra egen produktion direkte til den endelige forbruger, at leveringen finder sted på den ejendom, hvor æggene er produceret.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med disse ændringer samt det af landbrugsministeren stillede ændringsforslag under nr. 3.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at de af det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget foreslåede ændringer er udtryk for en forbedring, og vil derfor kunne stemme for disse ændringsforslag, ligesom man vil kunne stemme for lovforslaget, dersom disse ændringsforslag vedtages. Mindretallet kan derimod, hvis de nævnte ændringsforslag forkastes, ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget i den af landbrugsministeren foreslåede affattelse og vil i så tilfælde undlade at stemme for lovforslaget ved dets 3. behandling.

Ad II. forslag til lov om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med den af landbrugsministeren foreslåede ændring vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og vil derfor undlade at stemme for det ved dets endelige vedtagelse.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Af et *mindretal* (Henning Andersen, Lowzow, H. C. Toft, Erik Hansen (Nordj. amt), Frandsen og Morten Lange):

Til § 1.

1) I den under nr. 1 foreslåede affattelse af lovens § 1 udgår *stk. 7*.

2) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 1 a. Det er tilladt ægproducenter at sælge æg fra egen produktion direkte til den

endelige forbruger til dennes private forbrug, såfremt leveringen foregår fra den ejendom, hvor æggene er produceret, og der ikke på ejendommen findes butik, hvorfra levnedsmidler forhandles. Personer eller virksomheder, som er autoriseret til kvalitetssortering af æg, til salg en gros af æg samt til udførsel af æg, omfattes dog ikke af denne tilladelse.

Stk. 2. Det er en betingelse for salg af den i *stk. 1* omtalte art, at æggene ikke er pakket i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16-19 i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 om handelsnormer for æg, og at æggene ikke er forsynet med angivelser af de kvalitets- og vægtklasser, der er foreskrevet i nævnte forordning. Det er endvidere en betingelse, at æggene med hensyn til udseende, lugt eller smag ikke afviger fra det normale, samt at de i øvrigt ikke indeholder skadelige stoffer.

Stk. 3. Tilladelsen i *stk. 1* omfatter ikke salg til beværtninger, hoteller, restauranter, pensionater, kantiner og fælleshusholdninger såsom kostskoler, plejehjem, sygehuse m. v.

Stk. 4. De i *stk. 3* nævnte virksomheder må kun benytte æg fra egen produktion i virksomheden, såfremt denne er beliggende på den ejendom, hvor æggene er produceret, eller såfremt æggene forud i en dertil af landbrugsministeren autoriseret virksomhed er sorteret, mærket og afregnet i overensstemmelse med de for sådanne virksomheder fastsatte regler.““

Af landbrugsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 2.

3) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Loven træder i kraft den 1. februar 1973.“

Bemærkninger.

Til nr. 3.

Loven foreslås sat i kraft den 1. februar 1973, på hvilket tidspunkt Fællesskabets markedsordninger kommer til anvendelse for danske landbrugsvarer, jfr. artikel 151 i den til tiltrædelsestraktaten knyttede akt.

II. forslag til lov om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 5.

Stk. 1 affattes således:

„Loven træder i kraft den 1. januar 1973.“

Bemærkninger.

Efter at Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber er endeligt afgjort, findes det rigtigt, at lovens ikrafttrædelsesdato udtrykkeligt angives i lovteksten.

Risgaard Knudsen, **Poul Dalsager.** **Falk Hansen.** **Søren B. Jørgensen.** **Evald Kristensen.**
formand.

Buchart Petersen. **Erik Worm,** **Frandsen.** **Morten Lange.** **Hemming Andersen.**
næstformand.

Lowzow. **H. C. Toft.** **Anders Andersen.** **Søren Jensen (Hasseris).** **Jeppe Kristensen.**

Erik Hansen (Nordj. amt).

Bilag.

Udvalgets spørgsmål m. v. til landbrugsministeren og ministerens besvarelser.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Udvalget har anmodet landbrugsministeren om et udkast til udformningen af bestemmelserne i en kommende dansk ægbekendtgørelse om producenters salg af æg.

Udvalget har i besvarelse heraf modtaget følgende notat fra landbrugsministeren:

Notat

om udformning af bestemmelserne i en dansk ægbekendtgørelse om producenters salg af æg.

I henhold til artikel 2 og 4 i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 om handelsnormer for æg må producenter kun levere æg 1) til ægsamlere og pakkerier, 2) til markeder, til hvilke kun grossister, hvis virksomhed er godkendt som pakkeri, har adgang som købere (får næppe praktisk betydning her i landet), samt 3) til industrien, herunder levnedsmiddelindustrien.

Producenters salg til den endelige forbruger til dennes private forbrug er ikke omfattet af forordningens bestemmelser.

Det er med henblik på at regulere dette salg, at ministeren søger § 1, stk. 7, i æglovsforslaget udformet som foreslået. På basis af den forventede bemyndigelse er det landbrugsministerens hensigt at affatte bestemmelserne i en kommende dansk ægbekendtgørelse om producenters salg af æg direkte til forbruger på følgende måde:

„§ 00. Det er tilladt ægproducenter at sælge æg fra egen produktion direkte til den endelige forbruger til dennes private forbrug, såfremt leveringen foregår på den ejendom, hvor æggene er produceret, og der

ikke på ejendommen findes butik, hvorfra levnedsmidler forhandles. Personer eller virksomheder, som er autoriseret til kvalitetssortering af æg, til salg en gros af æg samt til udførsel af æg, omfattes dog ikke af denne tilladelse.

Stk. 2. Det er en betingelse for salg af den i stk. 1 omtalte art, at æggene ikke er pakket i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16-19 i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 om handelsnormer for æg, og at æggene ikke er forsynet med angivelser af de kvalitets- og vægtklasser, der er foreskrevet i nævnte forordning. Det er endvidere en betingelse, at æggene med hensyn til udseende, lugt eller smag ikke afviger fra det normale, samt at de i øvrigt ikke indeholder skadelige stoffer.

Stk. 3. Tilladelsen i stk. 1 omfatter ikke salg til beværtninger, hoteller, restauranter, pensionater, kantiner og fælleshusholdninger såsom kostskoler, plejehjem, sygehuse m. v.

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte virksomheder må kun benytte æg fra egen produktion i virksomheden, såfremt denne er beliggende på den ejendom, hvor æggene er produceret, eller såfremt æggene forud i en dertil af landbrugsministeren autoriseret virksomhed er sorteret, mærket og afregnet i overensstemmelse med de for sådanne virksomheder fastsatte regler.“

Ad II. forslag til lov om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter.

Spørgsmål 1:

Skal prydblanser og planter til rekreative formål efter De europæiske Fællesskabers regler optages på sortliste?

Svar:

Ved De europæiske Fællesskabers regler er gennemført ordninger for handel med frø og andet plantemateriale af forskellige landbrugsplanter og af forstligt avlsmateriale, jfr. den i bilaget til lovforslaget optagne fortegnelse.

Disse ordninger omfatter bl. a. krav om, at sorter og stammer af de omhandlede plantearter, der ønskes omsat, skal være optaget på sortliste, eller — for forstligt formeringsmateriale — at herkomstområdet skal være optaget på en officiel kåringsliste. Der er ikke på tilsvarende måde gennemført fællesskabsordninger om handel med pryplanter og planteskoleplanter, herunder handel med sådanne planter til rekreative formål. For så vidt angår de skovplantearter, der er omfattet af rådsdirektivet om handel med forstligt formeringsmateriale, er det endvidere udtrykkeligt foreskrevet, at de fastsatte regler for omsætningen ikke gælder for planter m. v., der ikke er bestemt til vedproduktion. Spørgsmålet kan derfor besvares benægtende.

Spørgsmål 2:

For sorter og „katalogvarer“ af pryplanter, planter til rekreative formål og skovplanter, hvortil ingen er i besiddelse af forædlerrettigheder m. v., ønskes oplyst, om sådanne skal optages på sortliste, og hvem der i bekræftende fald skal betale herfor.

Svar:

For pryplanter og planteskoleplanter m. v. inden for de områder, hvor der, jfr. besvarelsen af spørgsmål nr. 1, ikke er gennemført fællesskabsordninger, gælder bestemmelsen i lovforslagets § 3, der i hovedsagen svarer til den hidtidige bestemmelse i § 3 i lov nr. 170 af 15. maj 1968 om handel med frø og planter. I henhold til denne bestemmelse er kun fastsat krav om optagelse på sortliste for sorter og stammer, der er undergivet reglerne om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter. For så vidt

angår sorter m. v., hvortil ingen er i besiddelse af forædlerrettigheden, gælder således ikke krav om optagelse på sortliste.

Spørgsmål 3:

Kan ministeren som supplement til de i folketingsåret 1971-72 givne oplysninger om kontroludgifterne m. v. (jfr. den af det da nedsatte udvalg afgivne beretning af 1. oktober 1972) for hvert af de øvrige 8 EF-lande oplyse, i hvilket omfang kontroludgifterne for områderne frø, såsæd, læggekartofler og planter dækkes af det offentlige eller af de anmeldende firmaer m. v.?

Svar:

Jeg skal i denne anledning meddele følgende:

Holland, Belgien og Frankrig: Omkostningerne ved kontrolforanstaltningerne dækkes af de anmeldende firmaer m. v. i form af afgifter.

Tyskland: Omkostningerne ved kontrolforanstaltningerne afholdes dels af det offentlige, dels af de anmeldende firmaer m. v. i form af afgifter. For tiden kan regnes med, at det offentlige dækker ca. 75 % og erhvervene ca. 25 %. Dette er ikke en besluttet fordelingsnorm. Den faktiske fordeling er en følge af, at gebyrerne ikke er blevet forhøjet i takt med pris og lønstigningerne gennem de senere år.

Italien: Omkostningerne ved kontrolforanstaltningerne skal i princippet dækkes fuldt ud af afgifter, men det oplyses, at de gældende afgifter ikke er tilstrækkelige hertil.

Storbritannien og Irland: Omkostningerne ved kontrolforanstaltningerne dækkes dels af de anmeldende firmaer m. v. i form af afgifter, dels af det offentlige, bl. a. således at de offentlige kontrolinstitutioners faste udgifter dækkes af det offentlige.

Luxembourg: Omkostningerne ved kontrolforanstaltningerne dækkes delvis af afgifter.

Det skal generelt bemærkes, at der anvendes afgifter af forskellig art, herunder arealafgifter og mængdeafgifter.